

Posudek
na diplomovou práci
Svatavy Císařové
Konceptuální román Albertse Belse

Diplomová práce Svatavy Císařové předložená k obhajobě je přínosem z hlediska srovnávacího, tedy je důležitá pro literárněvědnou komparatistiku, poněvadž uceleně seznamuje s lotyšským konceptuálním románem druhé poloviny 20. st. v podání klasika lotyšské prózy Albertse Belse. Celiství přehled románové tvorby zmíněného autora prozrazuje leccos o kvalitách a charakteristických rysech lotyšské literatury v období těsně po oblevě a později. Práce v návaznosti svádí ke srovnání a úvahám o specifiku lotyšské zkušenosti v tom nejbližším kontextu pobaltských literatur a širším měřítku. Je politováníhodné, že na tento lákavý výzkumný úkol (vymezený i v zadání diplomové práce) v rámci vypracované studie již nezbyl žádný prostor. Je ovšem pravdou, že by si podobné rozpracování vyžádalo značné překročení stránkového rozsahu. Je možné předpokládat, že v takto dopracované podobě by diplomová práce mohla být předložena jako práce rigorózní.

Jazyk, zpracování jednotlivých kapitol, jejich posloupnost a návaznost, zvolený teoretický rámec, způsob analýzy vybraných děl Albertse Belse a výsledky provedeného výzkumu lze chápat jako naprosto opodstatněné a adekvátní. Analýza konkrétních textů svědčí o citu pro detail a filologické kompetenci autorky.

Výtku zasluhuje až přespřílišný pedantismus ve věci odkazování na používané zdroje. Autorka například poskytuje bibliografické údaje včetně paginace dokonce i když uvádí úryvky z románů Albertse Belse, což není běžné. Taková dokonalá citace krásné literatury by snad měla smysl, kdyby práce zasahovala do translátologické problematiky. Do hranatých závorek Svatava Císařová zřejmě uzavírá písmenka (třeba s. 9, 11, 22 atd.) a občas i koncovky slov (s. 9), které v citovaném zdroji vypadaly poněkud jinak (týká se to především velkých či malých písmenek na začátku citátů). Na druhou stranu autorka skoro nikdy nepoužívá takových obrátů jako: *Parolek uvádí, Berelis sděluje, Tesařová předpokládá* atd., ale místo toho ke konci věty pouze přiřazuje číselný odkaz k poznámce pod čarou. Působí to rušivým dojmem obzvlášť, když se jedná o citaci nepřímou. V takových případech je v rámci jednoho odstavce zhora nemožné separovat autorčiny úvahy od myšlenek jí citovaných literárních vědců.

Nápadná nesrovnalost se vyskytuje hned na začátku práce, tedy na titulní straně, kde se neshoduje český a anglický název diplomového projektu: *Konceptuální román Albertse Belse – Alberts Bels and conceptual novel*, přičemž v zadání diplomové práce (s. 85) tento rozpor není. Jinak práce působí „čistým“ dojmem: poznámkový aparát je dobře ošetřen, překlady a jiné formální kazy se téměř nevyskytují (jako vzácný příklad viz. na s. 52, první odstavec podkapitoly 4.4.2, věta začínající slovy *Své myšlenky...*). Na s. 55, 65 může mít nezasvěcený čtenář problém s významem etnonyma Prus, které označuje příslušníka vyhynulého baltského národa a zároveň občana Pruského království, etnický různorodého obyvatele Východního Pruska.

I přes výše zmíněné dílčí nedostatky diplomovou práci hodnotím známkou *velmi dobrá až výborná*.

Doc. PhDr. Ilja Lemeškin, PhD.
ÚVS FF UK

